ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

வெண்மணி

நாராயணபாரதியாரால்

செய்யப்பட்ட

மணவாளநாராயணசதகம்

என்னும்

திருவேங்கடசதகம்.

இஃது

திருக்கயிலாயபரம்பரைச்

செங்குந்தமரபினர்க்கு அபிடேகத்தாராகிய,

ஸ்ரீலஸ்ரீ சட்டநாத தேசிகசுவாமிகள்

விருப்பத்தின்படி,

சிதம்பரம்

அ - இரத்நசபாபதிமுதலியாரால்

சென்னபட்டணம்

வை - புஷ்பரத செட்டி அண்டு கம்பினியாரது

கலாரத்நாகரம்

என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

மணவாளநாராயணசதகம் என்கிற

திருவேங்கடசதகம்.

காப்பு.

செந்திருவாழ் மார்பன் திருவேங் கடசதகம்
பைந்தமிழா னீதிநெறி பாடவே—வந்தருளும்
கார்முகமஞ் சங்கத்தான் கைத்தா மரையணிந்த
கார்முகமஞ் சங்கத்தார் காப்பு.

தனியன்.

ஓங்குதண் டலைசூழு மேகமனை தேன்சொரியு
மோமலூர் வேங்கடக பூப
னுதவுமண வாளநா ராயணன்கள மூரி
லுலகநீதிக் கேட்க முன்
தேங்குநீர் வயல்சூழும் வெண்மணியில் வாழுமுயர்
செல்வன்முத் தாளைய னார்
செழுந்தவ முதித்தநா ராயணப் பாரதித்
திருவேங்கடச் சதக மே
பாங்குபெறு முலகுள்ளோர்க் கிருகண்மணி யகவிருட்
பானுவிரு வழிவிழிய தாம்
பவக்கடல் கடக்கவரு வங்கமாம் பொங்குமொளி
பரவுமெய்ஞ் ஞான வழியாம்
சங்கிக டரத்துணைய தாமிதைப் படிப்பவர்க
ளியல் வேங்க டேசுரன்ற
னிசையருளை யுற்றுநல மேபெருகி வாழுமவ
ரெழுபொன்மலை போல் வாழ்வரே.

நூல்.

கடவுள்வாழ்த்து.

பூமேவு திசைமுகனை யுந்திதனி லீன்றதும்
புநிதவே தாகம மெலாம்
புருஷோத்த மன்றெய்வ மென்பதும் பூசுரர்கள்
புரியுமந் திரகரும மும்
தேமேவு மலர்மங்கை மார்பில்வளர் சீருஞ்
செகந்தனைக் காத்தருள் வதும்
தேவர்முதன் மிர்கசெந்து பட்சிசிலை மரமுஞ்
செழிக்கப் பதந்தரு வதும்
பாமேவு பொருளலங் காரஞ் சிறப்பதும்
பலவிதமு நீயென்ற தாற்
பரதெய்வ முண்டென் றிருப்பார்க ளெந்நூல்
படித்துவித மோதெரிகி லேன்
மாமேவு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (க)

அந்தணர்சிறப்பு.

சீலமிகு மாகம புராணமனு நீதியுந்
தேர்ந்துமெய்ஞ் ஞான நிறைவார்
செய்கின்ற யாகாதி மந்த்ரகரு மங்களாற்
றேவர்க்கு முதவி செய்வார்
காலமுத லாகிய ப்ரமாணங்க ளங்கையிற்
கனிபோல வேகாட்டு வார்
காயத்ரி மகிமையாற் சகலதீ வினையெலாங்
கனலிட்ட பஞ்சு செய்வார்
ஞாலமிசை திங்கண்மும் மாரியுங் கொற்றவர்
நடாத்துசெங் கோல்வளமை யு

நீதிகள் செழிப்பதுஞ் சகலதரு மமும்வேத
நாயகர் மகத்துவங் காண்
வாலகரு டன்பண்டு கண்டகதை யல்லவோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௨)

அரசர்சிறப்பு.

சீருலவு மனுநீதி மந்திரிசொ றன்புந்தி
தேசத் தியற்கை நான்கும்
தேர்ந்துசெவி விழிமனது மூன்றினும் பொறுமை
யே சேர்ந்துசெங் கோல் செலுத்தி,
தாருலவு கமலமுங் குமுதமுங் காலங்கள்
சார்ந்து மலர்கின்ற விதமுந்
தீயோடு முதலைபொரு தானைபல முங்கண்டு
தரியலரை வெற்றி கொண்டு
பாருலவு கொடிசேனை தனதானி யஞ்சகல
பாக்கியமு மிக விளங்கப்
பற்பலநன் மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபம்
படைத்ததிற லோ னரசனும்
வாருலவு மலர்மங்கை மனமகிழு நாதனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௪)

வணிகர்சிறப்பு.

திடமுடன் றன்மன தறிந்துவா ணிபமதே
செய்வரா தாய மிஞ்சிச்
செலவுசெய் யார்யாவர் வருகினுங் கண்டபடி
தேர்ந்துநிறை போலு ணைப்பார்

அடகுதந் தாலுமரி யாதையில் லாருக்
கைக்காசு கடனு முதவா
ரானமனு நீதியுடை யோர்களுரை வாய்மைய
லளவிலாப் பொருள்கொ டுப்பார்
கடுகுதனி லெட்டிலொரு கூறுவர வெனினுங்
கணக்குமுறை தன்னில் வழுவார்
காரிய விசேஷமதி லொருகோடி யுதவுவார்
கருணைவர்த் தகர்பெருமை காண்
வடமலை திலைம்பரவு தென்மலைக் கதிபனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (ச)

வேளாளர்சிறப்பு.

அந்தணர்கள் கருமமுஞ் சகராசர் புசபலமு
மவனிவர்த் தகர்லாப மு
மனைவர்க்கு மேன்மையுந் தருமமுந் தானமு
மன்புமங் கையரின்ப மும்
புந்திதெளி நியமமுஞ் சாத்திரமு மாகம
புராணமொடு சகல கலையும்
பொய்யாத வுண்மையுங் கீர்த்திப்ர தாபமும்
புகழ்கின்ற தேவர் நிலையும்
விந்தைபுரி மானமுங் குலமரபு நீதியும்
விதரண முதற் சகலமும்
வேளாளர் குவளைபுனை காராளர் தங்களுடை
மேழியின் பெருமை யன்றோ
மந்தர மெனும்புய சவுந்தர முகுந்தனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (ரு)

புருஷராயப் பிறந்தோர் பெரும்பயன்.

புருஷராய்ச் சநநம மெடுத்தபேர் மெய்ஞ்ஞான
போதத்தை யறிவ தொன்று
பூமியொடு மிக்கதன வானுவ தொன்றலது
பூவலஞ் செய்வ தொன்று
தருமவா னென்றுமிகு கீர்த்திமா னென்றுநற்
சற்குணா விவேகி யொன்று
பலரும் புகழ்கின்ற வித்துவா னென்றுரண
சங்க்ராம வீர னென்று
கருணைசே ரிந்தவகை யில்லாத மனிதனைக்
காசினியி லேன் படைத்தாய்
கருதுதா யுதரமும் பாழாகின்ற பேர்களிரு
கண்களுஞ் செயபத வினையோ
மருவலர வியதுளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௯)

நகரச்சிறப்பு.

பரதகீ தப்ரபல வேசையர்க ளாடலும்
பாடலும் பெறு கோயிலும்
பலவாவி மண்டபங் கோட்டையர ணங்களொடு
பலர்மேவு கடை வீதியும்
இரதகச துரகம்ப தாதிசது ரங்கபல
மேற்கின்ற தளகர்த்தனு
மெண்ணமிகு மந்திரிப்ர தானிதா னுபதிய
ரியலுத்தி யோக சனமும்
விரதமறை யோராதி நாற்குலமு மொன்றென்று
மிக்கசோ டச தானமு

மேலாய்ச் சமீபித்த நதியுமாய் மநுநீதி
வேந்தனும் பெறு பட்டணம்
வரதருளூ சீரங்க பட்டண மெனச்சொல்வர்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எ)

அரசர்க்குரிய தொழிலாளரியல்பு.

காரியர் காரியங் கொற்றவர் தெரிந்திடக்
கண்டுசொல் வோன் மந்திரி
காலமுந் தன்பலமு மெண்ணியிகல் வென்றிடக்
கருதுவோன் றள கர்த்தனும்
சீரிய தனங்களொடு ராச்சியஞ் சகலமுந்
திட்டமிடு வோன் ப்ரதானி
செய்யவா சகதாட்டி யவதான லக்கணை
சிறக்குமவ னே ராயசன்
சூரியன் றிசைமாறி னுந்தான் றொடுத்தவத்
தொகைவிடான் கரு ணீகனுஞ்
சொல்வன்மை சபைவன்மை பரராசர் வண்மை [தெரி
சுமுகனே தானு பதி
மாரியது காத்தருளு மணிமேக வண்ணனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (அ)

இதனுலிஃதுளதாமெனல்.

அதிகார மதுவந்து சேரிலெவ ருக்குமே
யதிகவல் லமைக ளுண்டா
மாடையா பரணங்கள் சேரிலெவ ருக்குமே
யழகுபெறு வளமை யுண்டாம்

நிதிமேவு செல்வமது சேரிலெவ ருக்குமே
நிறைகின்ற மேன்மை யுண்டாம்
நெஞ்சமகிழ் விதரணஞ் சேரிலெவ ருக்குமே
நிலைபெற்ற கீர்த்தி யுண்டாம்
துதிமேவு பத்தியது சேரிலெவ ருக்குமே
தோன்றவரு தெய்வ முண்டாஞ்
சுகமிக்க பருவமது சேரிலெவ ருக்குமே
துய்யமண வாசை யுண்டாம்
மதிசே ரிலங்குமுத மலரா திருக்குமோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கூ)

அரசரிடத்துப் பெறத்தகும் வரிசைகள்.

சுற்றமொடு தானுநம் பினபேரு மின்பமாய்ச்
சுகமுறிற் புரவி யமையுந்
துய்யதரு மங்களொடு கீர்த்திப்ர தாபந்
துலங்கினுற் சிவிகை யமையும்
கொற்றவர்கள் மெச்சவே பரராசர் கெடிவெற்றி
கொண்டுவரி லானை யமையுங்
குறையொன்றி லாமனிறை புகழ்பெற்ற வீரர்முன்
கூறுங்கை வாள மமையும்
உற்றவகை யிவையெலாம் வேந்தர்சன் மானமுட
னுதவாம லேபெற்றிடி
லுறைகொண்ட நாடகந் தன்னில்வரு கோலமுட
னூர்வலஞ் செய் கோலமும்
மற்றவர்கள் கோலமுஞ் சரியென்று சொல்வர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (க0)

பிதுர்வாக்கிய பரிபாலன முதலியவற்றல் வருநன்மை.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனம் புரிவதுந்
தான்சொன்ன படி செய்வதுந்
தவருத விரதமும் பொய்யாத வசனமுந்
தானமுங் கன பொறுமையும்
சிந்தைமகிழ் மரபினேர் செய்தொழில் முடிப்பதுந்
தேவதா விசுவாச முஞ்
செய்தபேர் பரசிரா மன்கவச குண்டலன்
ஜெயராம னெடு வீடுமன்
அந்தமிகு சொல்லரிச் சந்திரன் மாபலி
யா தருமனெடு பகிரத
னருள்பிரக லாதனிவர் பேர்பெருங் கீர்த்தியொடு
மவனிமிசை நீடு வாழ்வார்
வந்தமரர் போற்றவளர் சேஷகிரி வாசனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கக)

சூதுமுதலியவற்றல் வருந்தீமை.

சூதுபெறு வித்தையும் பரதார மோகமுஞ்
சோதரன் றனை யிகழ்வதுந்
துலங்காத புத்தியு மடங்காத வார்த்தையுஞ்
சொல்லிச்செ யாத திறமும்
தீதுபெறு வஞ்சமு மதங்களும் பிறருடைய
திரவியந் தனிலாசை யுஞ்
சிந்தையக மெனுமகங் காரமும் பெற்றபேர்
சீர்களன் கீசகன் றன்
மீதுபொரு வாலிசக ரன்குமரன் சிசுபாலன்
வென்றியுத் தரன்வில் வலன்

ஒழிந்தைபெரு துரியோத னன்சனகன் முன்பெற்ற
விதமுற் றிருப்பர் கண்டாய்
வாதுபெறு தானவனை மோதுமொரு திகிரியாய்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கஉ)

சாதிமுதலான வைகளின் குணமே சிறந்ததெனல்.

தடவரை யதன்மீது விளைவிறுஞ் சோளமது
சன்னசம் பாவாகு மோ
சந்தனமும் வாடா திருந்தாலு மொட்டிமலர்
ஜாதிமல் லிகையாகு மோ
கடலெலா நிறைவெள்ள மாயினுஞ் சுவைபெற்ற
காவிரியி னூற்றாகு மோ
சாகசங் கோடிதானி செய்தாலு மொருசிறு
சருங்குயிற் றொனி யாகுமோ
படிக்கின்ற பேய்ச்சுரை சொரிந்தபழ முந்திரிப்
பழமதற் கிணையாகு மோ
பார்க்கின்ற ஜாதியுங் களவயது மேன்மையும்
பலகூட்ட முந்தேக மார்
வடிவதிக மன்றுகுண மேயதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கங)

செல்வத்தால் வருமுயர்வு.

செல்வமது சேரிலோ வேங்குபேர் வேங்கனுந்
திரளாகில் வேங்கடனு மாஞ்
செயல் கொண்ட வேங்கடா சலனுமா மையராந்
திரலைய ரவர்க ளாகும்

நல்வரிசை கொடுதான டத்திடுங் காரிய
நயந்தநூ தாகு மப்பா
னல்லோலை கிள்ளாக்கொ டொப்பமே லொருவசன
நவிலுமுன் கப்ப மிடுவார்
சொல்வண்மை வாவென்ற பேர்வாரு மென்பார்
சுவாமியாந் தேவ ரீராந்
துதிபெற்ற தேவரீ ரவர்களாங் காணுமுன்
றொழுதெழுந் தருளு மென்பார்
வல்விதம் பெறும்பிரம லோபியர்கண் மிண்டனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௧௪)

வறுமையால்வருமிழிவு.

துதிக்கின்ற மனைவியுங் குறைசொல்வ டந்தைதாய்
சோகமுற வசை கூறுவார்
துன்பமொடு மனமெலியு மேனிவேற் றுருவமாந்
தொலையாத கவலை வளரும்
உதிக்கின்ற புத்தியு மழுங்கிடுங் கல்விபோ
முதரத்தி லதிக பசியா
முறவின்முறை யாருமொரு வார்த்தைசொல் லார்
சொன்ன வுத்தரமு மொருவர் கேளார்
விதிக்கின்ற வுலகத்தி லெல்லாரு மிகழுவார்
மிடிவந்து சேர்ந்த தென்றுன்
மேன்மையே தறிவேது குலமேது நலமேது
வித்தையே தெவரறிவர் காண்
மதிக்கின்ற வுன்பதம் போற்றிலவை சேருமோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங்கட ராய னே. (௧௫)

உடனே கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

முடிகொண்ட கொலையாளர் களவினோர் சாதிநெறி
    முறைமைவழுவுகின்ற தீயோர்
  மூர்க்கமுறு பகையாளர் வெகுசன விரோதியர்க
    ண் மொழிமாறு கோளுரைப் போர்
மிடிகொண்ட பேனைக் கெடுத்துளோர் கற்புடைய
    மெல்லியரை மேவு மயலோர்
  விசுவாச காதஞ்செய் குவோர் துஷ்டமா
    மிருகங்கண் மிக்க பிணிகள்
கடிகொண்ட விஷமுடன் செய்பகை லென்னவே
    கருதுபதின் மூன்று வகையுங்
  கண்டவுடனே பின்னை யெண்ணாது கண்டித்தல்
    கருணைமனு நீதி கண்டாய்
வடிகொண்ட தெள்ளமுத மனையகுண சீலனே
    மணவாள நாரா யணன்
  மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
    வரதவேங் கடராய னே. (கசு)

பொறுத்துக்கண்டிக்கப்படுபவர்கள்.

கண்டுநிரு பந்தனைத் தள்ளுவோர் குருசுவாமி
    காரியக்குறை செய்கு வோர்
  காணு விடத்திற் பழித்துளோர் வஞ்சகங்
    கருதுவோர் பொய்யுரைப் போர்
சண்டைகொடு தந்தைதாய் சுற்றமுட னனுதினங்
    தவிராத கலக மிடுவோர்
  தம்முடைய வலுமையா லெளியோர் வழக்கினைத்
    தள்ளிய மதங்க ளுடையோர்
அண்டிவரு துஷ்டரொடு கூடிவினை செய்குவோ
    ராகுமிவ ரொண்மர் தமையு

மாறுபோன் மூன்றுபிழை கண்டபின் கண்டிப்ப
தரசர்மனு நீதிகண் டாய்
வண்டுலவு கின்றமலர் தண்டுளப மார்பனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கஎ)

என்றுங் கண்டிக்கப்படாதவர்கள்.

தாதர்கி ளங்குபேர் பிக்கதா னுபதியர்
தநிபெற்ற தந்தை தாயார்
சொல்லுமா சாரியர் புரோகிதர் புராணிகர்
சுகந்தந்த போக மடவார்
வேதாக மங்கற்ற வைதிகர் தபோதனர்கள்
விகடப்ர சங்க மிடுவோர்
வித்தையா லுயர்கின்ற கவிராஜர் சூத்ரண
வீரமர பினிலுயர்ந் தோர்
தீதான வெம்பிணி யடைந்துளோர் வறுமையோர்
சிறுவரொடு தனைநம்பி னோர்
செய்யுமிவர் பதினெண்மர் மதியாத குற்றங்கள்
செயினும் பொறுப்ப தல்லால்
வாதாடி யெதிர்செய்கை மன்னர்நெறி யன்றுகாண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடரா யனே. (கஅ)

இவர் இதனால் வெல்வரெனல்.

வேந்தருட னேவேந்தர் வாதுவரி லோகெடிகொள்
வெற்றிகொண் டேசெயிப் பார்
வீரருட னேவீரர் வாதுவரி லாயுத
விதத்தினு லேசெயிப் பார்

போங்கிடு நியோகியர்கள் வார்த்தையுசி தத்தாம்
பொருந்தவே வாதுவெல் வார்
புல்லர்க்கு வாதுவரின் மரபெலாம் வசைசொலிப்
பொதுவிலக் காற்செயிப் பார்
சாந்தமணி வேசியர்கள் வாதுவந் தாற்பரத
சங்கீத மொடுசெயிப் பார்
சரசகவி ராசர்பிர சங்கத்தி னுல்லாது
தன்னைச் செயிப்பர் கண்டாய்
மாந்தளிரை நிகர்மேனி சீதையதி மோகனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௧௯)

இக்குற்றத்தா லிது பயன்படாதெனல்.

செயல்கொண்ட மானமது பங்கமா னுற்றிரு
செழித்தென்ன மாறி லென்ன
செய்யகுண வின்பரச மில்லாத மங்கையைச்
சேர்ந்தென்ன நீங்கி லென்ன
இயல்கொண்ட கீர்த்திமரி யாதையில் லார்களை
யிகழ்ந்தென புகழ்ந்து மென்ன
விடருற்ற போதுதவி செய்யாத பேர்நட்
பிருந்தென்ன போயு மென்ன
கயல்கொண்ட விழியினுள் பேரிளம் பெண்கொங்கை
காட்டிலென் மூடி லென்ன
கருணைகொண் டொருவருக் குரையாத பேர்வித்
கற்றென மறக்கி லென்ன [தை
வயல்கொண்ட பயிர்மேனி புயல்கொண்ட களமூரின்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௨௦

இவையெல்லா மளவுபடினு மாசை யளவுபடாதெனல்

பொங்குநதி மணலுமா காயத்தி னெல்லையும்
பொழியுமழை யின் றிவலையும்
புடவிமிசை வருசனமு மடவிமிசை வளர்மரமுட
பொருப்பின்மிசை யுற்ற சிலையும்
திங்களுட னுற்றதா ரகைகணமு முன்பாத
சேவைசெய் வோர் பெருமையுந்
தெரிவையர்கண் ணைமுமுனை நினையாத பவமுட
சென்மமுங் கடலாழமும்
அங்கசன் கணைபுரியு மோகமுங் கவிராச
ரருள்பெற்ற புத்தி நலமு
மளவுகண் டாலுமோ மனிதருறு மாசைதனை
யளவிடக் கூடாது காண்
மங்கைமிது லாபுரி மடந்தைமகிழ் நேயனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (உக)

இன்னார்க்கு இதுவில்லையெனல்.

காதன்மிகு காமுகர் தமக்குமுறை யில்லைவஞ்
சகர்க்குமரி யாதை யில்லை
கட்டுண்ட கள்வருக் குறவின்முறை யாரில்லை
கசடர்க்கு ஞான மில்லை
வேதமறி பூசுரர் தமக்கருள்செ யாரில்லை
விரோதிக்கு நேய ரில்லை
மெய்ஞ்ஞானி யர்க்குவரு சாதிகுல மொன்றில்லை
வீரர்க்கு மன பயமில்லை
போதமிகு யோகிக்கு வினைசெய்கு வாரில்லை
பொய்யர்முன் சாட்சி யில்லை

புலவர்க்கு நேயமில் லாரில்லை செல்வரைப்
போற்றிலா வொருவ ரில்லை
மாதொழில் கண்டுமன மகிழாத பேரில்லை
மணவாள நாராய ணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (உஉ)

இது இவ்வாறயின் இதுவாமெனல்.

எழுதினது சொல்வதே ராயரொப் பந்தனக்
கிசையுமவ ளே ரம்பையா
மிடர்வேளை யுதவுமவ னேதன்னன் வழிநடைக்
கேற்றதே யுற்ற வசுவம்
பழகிமன மறியுமவ னேயூகி மந்திரிநற்
பயனீக்கி னோன் றந்தையாம்
பசியிற் கிடைத்ததே யமுதமாந் துயிலினேர்ப்
பட்டதே புஷ்ப சயனம்
கிழறந்து காத்ததே கற்பகந் தாகத்தி
னீர்தந்த தேகங்கை யாம்
நிறைபிணி தவிர்த்ததே சஞ்சீவி தன்மட்டு
நீச்சுநீ ரோகடல தாம்
மறைமுகி லெழுந்தனைய மெய்யனே துய்யனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (உங)

இவர்க்கு இதுதெய்வ மெனல்.

தீதுபுரி லோபியர் தமக்குப் பணங்களே
தெய்வமாய் காமு கர்க்குத்
தெரிவையர்க டெய்வமாந் துஷ்டருக்கென்னிலோ
தீமையே தெய்வ மாகும்

னயந்தகலி யுகமகிமை நின்னையுஞ் சிலபேர்
நவின்றுகுறை சொல்வர்கண் டாய்
வம்பவிழ் மலர்ச்சோலை மலையலங் காரனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (உஎ)

அரசரது நன்றியறியாமை.

அரசரைக் கண்டபின் காரியக் காரருக்
கதிகபரி தான முதவி
யதிகார மொன்றினைப் பார்ப்பவ ரிடத்தினு
மதுக்கொட் டிரட்டி யீந்தும்
கருதுநிலு வைப்பணந் தவணைப் பணங்கண்முன்
கடன்வாங்கி யேகொடுத் துங்
கணக்கர்செல வெழுதார்க ளுட்டார்க ளேறுவர்
கடன்காரர் தாமறிப் பார்
விருதுசிட் டுக்காரர் வைவார்கள் கொல்லரோ
வெயிலிடை நிறுத்தி வைப்பார்
விதமாகு மவரவர்க ளெல்லாஞ் சபாசென்ன
மெய்ப்பாய் நடந்து கொளினும்
வரிசைபெறு துரைகளவ ரருமைசற் றறிவரோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (உஅ)

கவிவாணரருமை யறிவாரில்லாமை.

கற்பனை யலங்கார மாக்கோவை பாடினுங்
கனவரிசை யொருபச்ச டங்
கலம்பகங் கூறிலொரு துப்பட்டி பிள்ளைக்
கவிக்கென்னி லொருசோம னும்

நற்பொரு ளுலாவென்னி லுறுமாலை மடலுக்கு
நாணயம தாயொருப ணம்
நல்வண்ண மென்னிலொரு சாப்பாடு மாலையெனி
னன்மைதரு தாம்பூல மாம்
அற்புதம் பெருகவிக ளென்னிற் பளாபளா
வதிகவெகு மான மாகு
மப்படியு மாயிரத் தொருவரொன் ருலெங்க
ளருமையெவ ரறிவர்கண் டாய்
மற்பொருத மல்லரொடு முற்பொருத வீரனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (உகூ)

இதனையிவரன்றி யிவரறியாரெனல்.

கீர்த்தனைக ளின்மகிமை பாகவத ரல்லாற்
கிரிக்குறவர் தாமறிவ ரோ
கீர்த்திப்ர தாபமது விதரணிக ரல்லாது
கெட்டலோ பியரறிவ ரோ
சேர்த்தமது விக்யான நீதிமன் னவரலாற்
சிலைவேடர் தாமறிவ ரோ
செய்யபக வற்கீதை மெய்ஞ்ஞானி யல்லாது
ஜென்மநீ சர்களறிவ ரோ
கோத்தமணி மாலையை மங்கையர்க ளல்லாற்
குரங்குகண் டாலறியு மோ
கொக்கோக மகிமைதனை நாகரிக ரல்லாது
கூறுபே டிகளறிவ ரோ
வார்த்தையுசி தத்தைமந் த்ரிகளன்றி யறிவரோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩0)

பயனில்சொல்லி னிழிவு.

அகமென்று தன்னைப் புகழ்ந்தபே யுந்தந்தை
யன்னையர் வருத்த முறவே
யயலார் தமக்குதவு பேயுமட வார்புத்தி
யனுதினங் கேட்ட பேயும்
சுகமென்று பொதுமாத ரைக்கூடி மனைவியைத்
துயரமே செய்த பேயுந்
துணிந்துரணகளமுற்று முறிகின்ற பேயுமுன்
சொன்னதிலே யென்ற பேயும்
ஜெகமன்ன ராமென்ற தலைவென்ற பேயுமியல்
செய்நன்றி கொன்ற பேயுந்
திரளான சபையினிற் பயனிலா வார்த்தையுரை
செய்கின்ற பேய்க்கு நிகரோ
மகமென்று கோசிக னழைக்கமகிழ் தூயனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௧)

எல்லைக்கடத்தலின் வருமிழிவு.

அரசர்மே லாணைதனை யெண்ணுத குடிகளு
மாதாய மிஞ்சு செலவு
மன்புடைய பேர்புத்தி கேளாத கோபமு
மவைக்கடங் காத நாவும்
சரசவகை மிஞ்சவே வந்தபரி காசமுந்
தனைமிஞ்சு தொழிலாள ருந்
தயிரியந் தனைமிஞ்சு கவலையுஞ் சாகுபியோர்
தமைமிஞ்சு முறைவழக் கும்
காசரண வலயவத் தனைமிஞ்சு தேகமுங்
கவியின்மிஞ் சியவெழுத் துங்

கருதுமுறை கேளாத மனையாட்டி புணர்நா
யகன்புகழை யொக்கு மென்பார்
வரசரச கவிராஜர் புகழ்வேத குலதிலக
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௯உ)

இவர்க்கு அமுதம் இவ்விடத்தெனல்.

அண்டருக் கமுதமது சொர்க்கத்தில் வேதியர்க்
கமுதமது சொல் லுரையிலே
யானகவி ராஜருக் கமுதமணி நாவிலே
யாவினுக் கமுத முலையில்
பண்டிதர்க் கமுதமது கையிலே விதரணிகர்
பங்கிலமு தங்கண்ணி லே
பாகவத ருக்கமுது காதிலே பரிவுடைய
பாங்கருக் கமுத மனதில்
ஒண்டொடிய ருக்கமுத மாமதிய மெனவே
யுகந்திடுந் தேக மெல்லா
முற்றபெரி யோர்தமக் கமுதங் குணத்திலே
யுணர்வுடைய பேர்க் கமுதமோ
மண்டல மளந்தவன் பாதத்தி லென்பர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௯௯)

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தெனல்.

திருடர்க்கு விடமெலாங் கையிலே காமமிகு
தெரிவைக்கு விட முலையிலே
தீயபொய் யர்க்குவிட நாவிலே மதமுடன்
றிரிவோர்க்கு விட விழியிலே

கருதரிய கோளர்க்கு விடமுதடு தன்னிலே
காமுகர் விடங் கண்ணிலே
கட்செவி விடங்கள்பல் லடியிலே தேட்கெனிற்
கனவிடங் கடை வாலிலே
அரியதுஷ்டர்க் கென்னி லெட்டிமர மென்னவே
யங்கமெல் லாம்விடம தா
மடுத்துக் கெடுத்திடும் பகைவர்விட மனதிலே
யம்பொன்விலை மாதருக் கு
மருவுவிட மல்குலிற் றெரியவச மன்றுகாண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௪)

இவர்க்குப் புண்ணிய மீதுவெனல்.

உன்னுடைய பதசேவை கண்டுபணி கின்றதே
யுடல்செய்த புண்ணியமதா
முறைகொண்ட கீதையின் சாரங்கள் கேட்பதே
யுற்றசெவி யின்புண்ணி யம்
தன்னுடைய புத்திர ரளைந்தசோ றுண்பதே
சாற்றுநா வின்புண்ணி யங்
தத்துவ முணர்ந்தபெரி யோர்தமைக் காண்பதே
சார்ந்தவிழி யின்புண்ணி யம்
பன்னுமிர வலர்கேட்கு முன்னங் கொடுப்பதே
பாணியது செய்புண்ணி யம்
பதிவிரத மங்கைகுண மிக்கபுரு டற்குப்
பலிப்பதே வெகுபுண்ணி யம்
மன்னுமிவை முன்செய்த புண்ணியம தென்பர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௫)

இவர்க்குப் பாவமிதுவெனல்.

திருந்துகற் பனையிலாப் புன்கவிகள் கேட்பதே
செவிசெய்த பாவ மாகுஞ்
செயலருமை யறியாத பேர்கண்முன் சேவகந்
திரிதல்கால் செய்த பாவம்
பரிந்தவுப சாரமா தரவிலார் மனையுணவு
பருகலுறு வின்பாவ மாம்
பாவனை லயஞ்சுருதி நயமிலாப் பரதமது
பார்த்தல்விழி செய்த பாவம்
தருந்தமிழை யறியாத பேர்களிட மேற்கின்ற
தகைமைகை செய்த பாவந்
தன்பெயர் விளங்காத பிள்ளையைப் பெறுவதே
தாய்வயிறு செய்த பாவம்
வருந்துயர முன்செய்த பாவவினை யென்பர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (நசு)

இவர்க்கிவை யுளவேனு மிவைவேண்டுமெனல்.

அதிவீர னென்னிலுந் தந்திரவு பாயமுட
னடையலனை வெல்லல் வேண்டு
மாயிரம் வித்தைகற் றாலுமுல கந்தனி
லடக்கம திருத்தல் வேண்டும்
நதிகோடி நீந்திவந் தாலுமோ டந்தனை
நயந்துக்கரை சேரல் வேண்டும்
ஞானதத் துவமுணர்ந் தாலுமுல கத்தினி
னடக்கைதனை யறிதல் வேண்டும்
துதிசேர் குபேரனென் றாலுமொரு லாபமுறு
தொழிலுட னிருத்தல் வேண்டுங்

துய்யவல் லமையுடைய னெனினுமொரு சார்பினு
ற் றுணைகளைக் காணல் வேண்டும்
மதியூகி யென்னினும் பெரியர்சொற் கொளல்வேண்
டு மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௭)

இவர்க்கிவை வேண்டாமெனல்.

பெற்றதாய் தந்தைதன் சுற்றமே முதலான
பெரியோரை முனிதல் வேண்டாம்
பின்னொன்று முன்னொன்று பேசியே யவமான
பேர்கொண்டு திரிதல் வேண்டாம்
உற்றவர்கள் போலவுட் பகையான வஞ்சகரை
யொருநாளு நம்பல் வேண்டா
மொருவருக் கிச்சையாய்ப் பொய்சொல்லி பின்ச
பையி லூமைபோ னிற்றல் வேண்டாம்
சற்றுமே பொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையிற்
றுன்போய் விலக்கல் வேண்டாந்
தைரியந் தனில்விக்ர மாதித்த னென்னினுந்
தன்னையே புகழல் வேண்டாம்
மற்றொன்று மெண்ணாது செய்யல்வேண் டாமென்ப
ர் மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௮)

இவர்க்கிவை பாவமெனல்.

அரசர்வெகு மானஞ்செய் போதுதடை வருகிலோ
வன்றுவிதி பாவ மாகு
மானபெரி யோர்பழமை யாய்வந்த நேயமதை
யகல்வதே தத்த யோகம்

தருகின்ற காரியங் கைகூடி யேபின்பு
தவறில்லை திருதி யாகுஞ்
சற்குண மடைந்துளோ ருத்தமனை முனிவதே
சந்திராஷ் டமமதா கும்
கருதிய விருந்தினுட் னுண்ணுத தனியுணவு
காணுமது வேதுர்த்தி னங்
கலகமே செய்கின்ற வீணைக் காண்பதே
கனவர்ச்ய வேளை கண்டாய்
மரீசிசுத னெனவந்த காசிபகு லோத்துங்க
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௯)

இவர் இத்தீக்கோளாவரெனல்.

துரைமக்க ளைக்கண்டு தங்கள்கா ரியமெலாஞ்
சொல்லிச்செய் கின்ற வேளை
சொல்லெலாம் பொய்யெனவு மிவர்சாட்சி மெய்
யெனவுந் தோன்றுவோ னெவம ராகு
திரமுற்ற கல்வியொடு குணமிக்க கவிராஜர்
திரளான ராஜ சபையில்
செய்யும்ப்ர சங்கத்தி லொருபழுது சொல்லுவோ
ன் சென்மத்தி லங்கா ரகன்
அருள்பெற்ற விதரணிக ரைக்காத்த னேகரு
ளனுசரித் தியல்பாகி யே
யவர்கொடுக் கும்போதி லிடர்சொலி விலக்குவோ
னஷ்டமச் சனிய ரூகும்
மருவுந் தலர்ந்தவம் புயமணியு மார்பனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௪௦)

இது இவ்வாறுயின் இச்சிறப்பிற்றமெனல்.

தரணிமன் னவர்சபையின் மெய்க்கின்ற வரிசையே
  தனதுபட் டாபிஷே கஞ்
சபாசென்று மெச்சிக் கொடுக்குமதி காரமே
  சாம்பிராச் சியபோக மாம்
பரிவுட னினைத்தபடி காரியங் கூடிலது
  பதினொன்றி னிற்குருவ தாம்
பந்துஜன வர்க்கங்க ளுடனுணவு செய்கின்ற
  பாக்யமே கலியாண மாம்
அரிவைகுண ரஞ்சிதம தாய்வந்து சேருநா
  ளன்றமிர்த சித்த யோக
மன்பான பெரியோர்க டரிசனஞ் செய்வதே
  யானசுப தினமென்பர் காண்
மரகதம் பூவைமுகி னீலமணி வண்ணனே
  மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
  வரதவேங் கடராய னே. (சுக)

மனிதர்களிலே துஷ்டரும் ராட்சசரும் பூதரும் இவரெனல்.

புண்ணியம் பாவமறி யார்மாத வஞ்செயார்
  புகல்கல்வி நெறியு மறியார்
புனிதரைப் போற்றூர்கள் பரதிரவி யங்கொள்வார்
  புன்மைசேர் துஷ்ட ராவர்
எண்ணியொரு காரியஞ் செய்பவர்கள் வலுமையா
  லெவருக்கு மிடர் புரிகுவா
ரிரக்கமில் லார்பொய் யுரைப்பர்வஞ் சிப்பவர்க
  ளிவர்கள்ராட் சசர்க ளாவார்
நண்ணியெளி யோர்தமை வெருட்டுவார் வலியவரை
  நாடிவஞ் சனையில் வெல்வார்

நாரியர்க ளெவரையுங் கூடுவார் மிகவுண்பர்
நாணமறி யார்பூதர் காண்
மண்ணிலொரு மூவடி யிரந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சஉ)

மூர்க்கர் முதலியோரியல்பு.

மெய்யான புத்திபல சொல்லினுந் தன்புத்தி
மேலாகி னேன்மூர்க்க னும்
மிக்கபெரி யோர்களைத் தாழ்வுசெய் தற்பர்தமை
மேன்மைசெய் வோன்மூட னும்
செய்யாத காரியம தெனினும் பிடித்தபிடி
செய்யுமவ னேதுஷ்ட னுந்
திரளான நன்றிபல செய்தவர்க் கேயிடறு
செய்பவன் மகாபாத கன்
ஐயா வெனப்பணிந் தாலுமே கோபம
தடங்காத வன்குரூ ர
னனுதினந் தீமைபுரி வோனெந்த நாளிலு
மடங்காத சண்டாள னும்
மையார் தடஞ்சோலை திகழ்கின்ற களமூரின்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சங)

இப்படிப்பட்டவன் இவ்வங்கவீன னவனெனல்.

காதவழி யானைதி மாதலந் துதியாத
கயவனே யீன முடவன்
கைதந்த வோலைவா சிக்கமாட் டாதவொரு
கசடனே மிக்க குருடன்

தீதுபெறு தன்களவு கண்டவர்க் குத்தாரஞ்
செப்பிலா தவனூமை யாஞ்
செயலான தன்மகதை யொன்றெனினு மறியாத
செய்கையுடை யோன்செவிட னும்
ஏதெனினு மொருபேர் விளங்காத தேகம
தெடுக்குமவ னேகுருடி
யென்றெனினு முன்பாத தரிசனஞ் செய்யாத
வீனனே நீசனென் பார்
மாதுசத் தியபாமை தழுவுமணி மார்பனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடரா யனே. (சச)

உலோபியர்வகை.

நசைபெற்ற வேதவே தியர்தமக் குதவா
னவின்றலோ பர்க்கு நேயன்
நாற்கவி மொழிந்தகவி ராசர்க்கு மொன்றேனு
நல்கிடான் கொஞ்சலோபி
இசைபெற்ற கீதமுறை செய்பாட கர்க்குமொன்
றீகிலான் பரம லோபி
யியலான புட்டிரா சர்க்குமொன் றுதவிலா
னேற்றமுக் காலு லோபி
திசைபெற்ற விகடகவி ராசர்க்கு முதவிலான்
றீயமுழு லோபி நடனஞ்
செய்மாத ரபினயங் கண்டுமொன் றுதவிலான்
சேர்பரம லோபிகண் டாய்
வசைபெற்ற லோபமா தங்ககண் டீரவன்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடரா யனே. (சரு)

உலோபியர்வஞ்சப்புகழ்ச்சி.

கண்டபகை யாளிமுன் னின்றுபொரு தாமற்
களத்திற் புறங்கொடுப் பார்
கன்னமிடு கள்வருக் காடையும் பணிகளுரி
காணமே லேகொடுப் பார்
சண்டமா ருதமென்ன வருகின்ற பகைவர்க
டமக்குமனை யுங்கொடுப் பார்
சவுக்கிட் டடிக்கின்ற மன்னர்க்கு வீட்டுத்
தனங்களெல் லாங்கொடுப் பார்
அண்டிவரு மெமதூதர் வந்துதான் கேட்குமுன்
னங்கமுறு முயிர்கொடுப் பா
ரவனிமிசை யிப்படி கொடுக்கின்ற பேர்கடமை
யதிலோப ரென்ப தென்னே
மண்டலமும் விண்டலமு முண்டகனி வாயனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சசு)

உலோபியர் குணமாறுமை.

தேன்கொண்ட துளியொன்றி னாலேழு கடலெலாந்
தித்திக்க வேசெய்யி னுந்
செய்யபூ மலரினால் வச்சிரந் தன்னைச்
சிறக்கவே பொடிசெய்யி னும்
கான்கொண்ட மலையெலாங் கைக்கொண்ட வெண்
ணெயாற் கவினுற்ற மெருகு செயினுங்
கயவர்க்கு நீதியும் பேடிக்கு வீரமுங்
கபடர்க்கு மெய்ஞ்ஞான மும்
ஊன்கொண்ட மூடர்க் கிரக்கமுந் தெளிவுற
வுரைத்துநல மேசெய் யினு

முமைசெவி டன்குருடன் முத்தமிழ் படிக்கினு
முலோபருக் கீவு வருமோ
வான்கொண்ட தேவர்பொழி மலர்கொண்ட பாத
னே மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௪௭)

மக்களிற்பதராவாரிவரெனல்.

கொண்டகடன் வட்டியுட னன்றுபோற் குணமாய்க்
கொடுத்துமகி ழாத பதரும்
கூறுபிணை சாட்சிமுறி யுடன்மறித் தாலுங்
கொடாதொளிக் கின்ற பதரும்
கண்டவுட னொருகோடி சொல்லிப்பி னொன்றேனுங்
கருதிச்செ யாத பதருங்
காணு விடத்தினிற் பழிகூறி யவனையெதிர்
கண்டுபுகழ் கின்ற பதரும்
பண்டொருவர் செய்நன்றி தனையே மறந்துபின்
பழிசொல்லு கின்ற பதரும்
பரமாத ராசையால் வசைகொண்ட பதரும்
பறந்துமிக வுஞ்சிதற வே
மண்டிவரு சண்டப்ர சண்டமா ருதமான
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௪அ)

இக்குற்றமுடையோர்க்கும்
இதுசெயல்வேண்டுமெனல்.

கதித்திடும் பகைவரென் றாலுமா பத்தினிற்
கண்டுதவி செய்யல் வேண்டுங்
கல்வியறி யாதசபை யெனினும் ப்ரசங்கங்கள்
கவிராஜர் செய்யல்வேண் டும்

விதித்தமுழு மூடரென் றாலுந்தன் மைந்தற்கு
வித்தைகற் பித்தல்வேண் டும்
வெய்யசின மூர்க்கரென் றாலுநல் லோர்கண்டு
மேற்புத்தி சொல்லல்வேண் டும்
அதிர்ஷ்டமிலை யென்னினுஞ் சலியாமன் மிக்கதொழி
லதிலே முயற்சிவேண் டு
மசாத்தியம தானகன ரோகமென் றாலுமோ
ரவிஷதம தீவர்கண் டாய்
வதிஷ்டரொடு வான்மீக முனிதுதி "சரித்ரனே"
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௪௯)

இதினும் இது மிக்கநேனல்.

தினமுந் திரிந்துதனி யாகியே மிக்கபொரு
ளேடியே வாழு மதிலுஞ்
செல்வரொடு தந்தைதாய் சுற்றமுங் கூடிச்
சிறந்துண்ட கூழதிக மாம்
தனதுமரி யாதையொடு பெருமையறி யாதபேர்
தனமாரி பொழியு மதிலுஞ்
சமமான மேன்மைதெரி கின்றபெரி யோர்தந்த
தாம்பூல மேயதிக மாம்
கனமருவு பலபல மகாவித்தை சிலசில
கருத்தொடு படிக்கு மதிலுங்
கருணைபெற வொருவித்தை யாயினுங் குறைவறக்
கற்கின்ற தேயதிக மாம்
மனிதர்சில ரிவையன்றி யுவையதிக மென்பர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௫௦)

இதினுமிது வென்றியெனல்.

மிக்கதுடி கண்டெளம் வெருண்டகலை மானையே
வென்றுசய மாகுமதி லும்
வெகுநிரை யிருந்துமவ ரும்புவி யுடன்பொருது
மெய்ச்சேனை யடுவே சயம்
பங்குவமு திர்ந்தபே ரிளமாது கொங்கையிற்
பரிவுடன் சேருமதி லும்
பைம்பொன்மணி மாலைபுனை வாலரதி யூடலிற்
பாதத்தா டனமே சயம்
தக்கதொரு கலவிநெறி யறியாத முழுமூடர்
சந்தோஷ மாகுமதி லுந்
தமிழருமை யறிகவிற பெரியோர் பழித்திடுந்
தனையதே சயமென்பர் காண
மைக்குவளை செங்குவளை வாசமலர் களமூறின்
மணவாள நாராய ணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௫௪

இதுவிதனை வசப்படுத்துமெனல்.

சிந்தைதெளி கல்வியே லோகவசி யம்பத்தி
செய்வதே தெய்வ வசியஞ்
செய்யுமரி யாதையே விந்வசன வசியமாஞ்
செல்வமுற வோர்கள் வசியம்
எந்தவித முந்திரள நல்கும்ப ணங்களே
யின்பயிலை மாதர் வசிய
மெப்பொழுது மவர்மன தறிந்துகட் டிக்காத்
திருப்பதே ராஜ வசியம்
தந்ததண் டனைகளே துஷ்டசன வசியமாந்
தானமே கீர்த்தி வசியஞ்

சாந்தகுண மயமாய் மந்திர மொழுக்கமே
சகலசன வசியமா கும்
மந்திரமெ ழுத்தெட்டு மேயுன்று வசியமா
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராய னே. (கஉ)

இச்செய்கையோர்
இச்சிறப்புப்பெயர்கொள்வரெனல்.

சரணென் றடைந்தவர் தமக்குவரு வினையெலாந்
தாங்குவோன் புருஷ மேரு
தன்னுடைய செய்கைபோ லெவரையும் பார்க்கின்
ற தகைமையோன் றெய்வ புருஷன்
திரண்மெனி னும்பிறர் பொருட்காசை யில்லாத
செய்கையோன் புருஷோத்த மன்
தீராத வினைவரினு மற்பரைப் பணியாத
தீரனே புருஷ சிங்கம்
பொருவிலாத் தந்தைதா யென்னினும் கண்டபடி
புகலுவோன் புருஷ ரத்நம்
போற்றுமவர் மனதிற் குறிப்பறிந் துதவுவோன்
புருஷநா யகமென்பர் காண்
மரபெலா மிப்படி புகழ்க்குண சேகரன்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வாதவேங் கடராய னே. (கங)

இச்செய்கையோர்
இவ்வழிபெயர் பெறுவரெனல்.

சற்[illegible] மொருகல்வி யறியாத [illegible]
[illegible]

தன்புத்தி யன்றிபிறர் புத்தியால் வினைசெயுந்
தகைமையோ னேபதுமை யாம்
கொற்றவர்கள் பகையாற் றூரத்துண்டு திரிகுவோன்
கூடைகயுற வான பக்ஷி
கோயமது தந்தையே யன்றிமற் றோரையுங்
கோபிக்கு மவன்மிருக மாம்.
நற்றபெரி யோரையெதிர் பணியாத மூடனே
மைகால் முளைத்த சிலையாம்
கண்டவர்க ளெல்லாம் பழிக்கின்ற கோளனே
கனதுஷ்ட ஜெந்து வென்பார்
மற்றிவர்க ளேயமது கனவிலுங் காணாத
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௪)

கல்விப்பொருட்சிறப்பு.

தெள்ளமுத மனையகல் விப்பொருள் படைத்திடிற்
றேசமெல் லாந்துதிக் குஞ்
செயத்தம்ப மானபுகழ் நிலைநிற்கு மிவையெலாஞ்
செம்பொன்மிகு செல்வ மதுபோல்
வெள்ளமது கொளுமெனும் பயமில்லை கனலினால்
வெம்பவரு சலன மில்லை
வேந்தர்கள் பறித்திடக் கூடாது சோதரர்
விரும்பினும் பங்கு றாது
கள்ளரால் திருடவும் முடியாது வரவரக்
கனமலாற் குறை வுறாது
கருணைஞா னந்தழையு மாதையா லுலகிற்
கமலத்தில் வைப்ப தெளிதாம்
வள்ளலென வருகின்ற மாடபூ மியுதிபன்
மணவாள நார யணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௫௫)

கவிதைச்சிறப்பு.

உரைகொண்டு சொல்வரிசை சேர்ந்துபொரு ளின்ப
வகை யோசைபெற் றேமதுர மா
யுற்றநவ ரசமுடன் கற்பனை யலங்கார
முண்டாகி யேகவுட மாய்
நிரைகொண்ட சீர்தளை விகற்பம் பொருந்திநன்
னீதியாய்க் கடைதுடிப் பாய்
நிறைகின்ற சபைதனி லுதாரணம தாகிநிலை
நின்றுபழு தென்றிடா மல்
திரைகொண்ட தண்கடலில் வருமமுத பாகமாய்த்
தேசப்ர சித்தி யாகச்
செப்புமொரு கவிகொண்டு குலமெலாம் வந்தடி
மை செயினுமது நிகராது காண்
வரைகொண்டு பொழியுமழை காத்தருளு மையனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௫௬)

தந்தீவினைப்பயன்.

திங்களுத யங்கண்டு மலரா திருப்பது
செழுங்கமல முற்ற வினையே
தினகரனை யெதிர்கண்டு முகைகொண்டு வாடுவது
சேதாம்பல் செய்த வினையே
கொங்குலவு சண்பக சுகந்தமலர் கண்டுமருள்
கொண்டது சுரும்பின் வினையே
கொண்டன்மழை கண்டுளமெலிந்திட வருந்துவ
து கோகிலஞ் செய்த வினையே

அங்கனுல கெங்கணு மகிழ்ந்தபெரி யோர்களுக்
கருளா திருந்து விடினு
மவர்மீது குற்றமது சொல்வரோ சேர்ந்தவ
ரதிஷ்டமென் பார்கள்கண் டாய்
வங்கியந் தருமிசை கனிந்தகனி வாயனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௭)

அரசர்கவிவாணர்க்குச் செய்யுமுபசாரம்.

போசனஞ் சந்தமலர் மாலைதாம் பூலம்
பொருந்துவஸ் திரபூ ஷணம்
புரவியொடு கவிகையுஞ் சிவிகைகரி வாத்தியம்
பூமிமனை தனதானி யம்
தூசுலவு துவசமெனும் வெகுமான சோடசந்
தூதரால் வரவழைத் தல்
தோன்றுமுன் னெழுதல்வந் தருள்கெனத் தழுவு
த றுதித்திட லிருக்கை யுதவல்
நேசவெகு மானங்கள் செய்தெழுதல் வழிவிடுத
னிறையங்கி கார மேழாம்
நெறிகொண்ட புவிராசர் கவிராசர் பாற்செய்யு
நீதிமுறை யென்பர் கண்டாய்
வாசவன் பெறும்விசய சூதனென்னு நாதனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௮)

புல்லர் நல்லோர்துணையறியாரெனல்.

சந்தன வனத்தனி லிருந்துமதன் மணமதை
சற்றுமறி யார்கிரா தர்

தாளங் குளிக்குமவ ரதன்மாலே யணியார்கள்
சங்குமணி தன்னே யணிவார்
கந்தமலி தாமரை யடுத்துமண் டூகங்
கருஞ்சேறு தனேயருந் தும்
காமருவு தேமாவின் மிசையிருந் தாலுமோ
காகமது வேம்பு நுகரும்
அந்தவகை போலநல் லோர்தமை யடுத்தே
யனேகநாட் பழகி விடினு
மற்புர்தா மறிகின்ற தறிவதல் லாமன்மற்
றவர்மகிமை யறிவார்க ளோ
வந்திடு கணந்தன்னி லவர்பெருமை யறிகின்ற
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௩௬)

புல்லரைப்பாடும் புலவர் பயன்பெறுமை.

நாவினிற் சொல்லுநய முங்கண்டு வஞ்சகரை
நட்பென்று வருநேய ரும்
நவமதன னென்னவெழில் கண்டுபே டன்றன்னே
நாடிவரு மடமா தரும்
காவினி லுயர்ச்சியும் பசுமையுங் கண்டிலவு
காத்திருக் கின்ற கிளியுங்
கானலேக் கண்டுபுன லென்னவே யாசையொடு
கருதியே யேகு மானும்
பூவினிற் பொலிவுமண முங்கண்டு கேதகை
பொருந்துதே னூடு மளியும்
புல்லர்தஞ் செல்வங்கள் கண்டுதுதி செய்திடும்
புலவர்செய லொக்கு மென்பார்
மாவினிற் குயில்வேலே வாவெனுங் களமூரின்
மணவாள நாரா யணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬0)

மேலோர்செயல் கீழோர்க்காகாமை.

எந்தவினை செய்தாலு முனிவோர்கண் மாதவ
மிசைந்ததாற் பெருமை பெறுவா
ரிகழ்ந்துவசை சொல்லினுங் கவிராசர் வித்தையா
லென்றுமிகு மேன்மை பெறுவார்
சிந்தைமத மாயொன்று வழுவினுந் துரைகள்செங்
திருவினாற் புகழ் சிறப்பார்
சீரியர்க ளெப்படி புரிந்தாலு மேற்குமது
சிறுமையோர் செய்ய வசமோ
தந்தியது நெறிதப்பி யோடடாந் தாலுமது
தன்னைமத யானை யென்பார்
தானுமப் படிதவறு செய்யிலோ பேயென்று
தள்ளிமுனி வார்கள் கண்டாய்
மந்திசெறி யிடபகிரி தன்னிலுறை வரசனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௧)

இது இல்லையாயின் இதுவிளங்காதெனல்.

சந்திர னிலாவிரவு மதுரமில் லாதகவி
துணையில் லாத செல்வமு
சற்சன மிலாதவூர் புரவியில் லாதபடை
தளபதி யிலாத சேனை
பைந்தொடி யிலாதமனை பாடலில் லாவோசை
பத்தியில் லாத பூசை
பார்த்திப னிலாதபட் டணம்பூஷி மந்திரிகள்
பற்பல ரிலாத வரசு

கந்தமில் லாதமலர் சத்தியமி லாதவாய்
கல்வியில் லாத தேகங்
கனவினய மில்லா நியோகிசுசி யில்லாத
கன்மமுப தேச மில்லா
மந்த்ரமிவை வித்வசன மில்லாத சபையென்பர்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௨)

சங்கீதச் சிறப்பு.

புருவநெறி யாமன்மணி யெயிறுதோன் றுமல்விழி
புரளாம லங்க சேட்டை
புரியாமன் மிகுதலையை யசையாமன் மிடறுதான்
பொருமிவிம் மாம லியல்பாய்ச்
சுருதிலயை சுரஞான நீதியொடு வீணையின்
றொனியிஞ தப்பிரம மாய்த்
துய்யதந் திரியோசை மிடறோசை யெனவேறு
தோன்றும லின்ப நயமாய்த்
தருமதுர வமுதரச மொழிகுசர ளிகள்பழகு
சங்கீத வித்தை யென்றால்
சகலர்க்கு மானந்த மாகுமது பாடுமவள்
சரசகுண வஞ்சி யெனிலோ
மருவியிதழ் பருகியணை யாமலுயி ருய்யுமோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௩)

பாதச் சிறப்பு.

பரதான முஞ்சுதி யடங்கமிகு தொனிசெயும்
பண்புபெறு வேமன்மத் தவி

பலராக கீதமொடு தாளங்கொள் கனவிதம்
பாடுவோ னேபாட கன்
காதாள மேன்மனமு நடனபா தத்தின்மேற்
கண்ணுமுடை யோனட்டு வன்
கையின்மேல் விழியுமங் கைவிழியி னபினயங்
காட்டுமவ ளேபாத் திரம்
சுரதாள லயமார்க்க மாகுமிங் கிதபதஞ்
சொல்லுமவ ரோபரிச னங்
துதிபெற்ற நடனப்ர சங்கமதில் வேறுதொனி
தொனியாத சபையே சபை
வரதாள முடனரவி னடனமிடு பாதனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௪)

நாடகச் சிறப்பு.

சுகந்தபூரி மலவஸ்த்ர பூஷண லங்கிருத
சோடுமுஸ் தீபு வேலண்டுங்
தோகையர்க ளும்பரி சனங்களுங் கூடியே
சொற்படி நடத்தல் வேண்டும்
மிகுந்த ரஸ்தாளி கரும்புதேன் முதலான
மேன்மைபோ லின்ப ரசமாம்
வேஷங்க ளந்தமுஞ் சாதியும் பாஷையும்
வெவ்வே றிருத்தல் வேண்டும்
பகழ்ந்தபத மிங்கிதம் பரிகாச விகடங்கள்
புண்ணிய கதாப்ர சங்கம்
போற்றுபா வாணர்மிகு ராகதா ளஞ்சுருதி
புகல்கின்ற பாத நடனம்
மகிழ்ந்திடுஞ் சபைதேவர் சபையென்று சொல்வர்
காண் மணவாள நாரா யணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௫)

விநோதவித்தைச்சிறப்பு.

சத்திகண பதிதுர்க்கை சரஸ்வதி மகாகாளி
சாமுண்டி யென்று வாழ்த்திச்
சங்கமொடு ஜயகண்டி டக்கைகைத் தாளங்கள்
சத்தமொடு மிகமுழங் கச்
சித்ரமிகு மாத்திரைக் கோலின்முன்றை யங்கமுன்றை
செப்புமுறை பத்து முறைகள்
செய்யுமுறை யறுபத்து நாலுகஜ கரணங்கள்
சேர்ந்தகோ கரண மார்க்கம்
வித்தைபுரி ஸ்தம்பனம தாதியா மஷ்டாங்க
விதமாம யேந்திர சாலம்
மிகுமிந்த்ர சாலமுத லானசெப் பிடுவித்தை
மேன்மையவர் தந்த்ர நீதி
மத்தகச ராசதே வேந்த்ரனுந் தெரிவனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௬௬)

பௌராணிகர் முதலியோர்சிறப்பு.

ஆருக்கு மானந்த மாகவே பொருள்சொல்லு
மவனே புராண நிபுண
னங்கமொடு கிரகநிலை கணிதமுந் தெரிகுவோ
னருள்புரோ கிதபூ சுரன்
சீருற்ற சபையெலா மெச்சப்ர சங்கமுறை
செய்யுமவ னேவித்து வான்
செய்யுமந் திரயந்த்ர தந்த்ரமொடு மிக்கரூப
சீலனே மந்த்ர வாதி

ஏருற்ற கல்விகுண மேன்மைபொறை போதங்க
ளிசையுமவ னுசா ரிய
னென்றுமவர் சொற்படி நடந்துபய பத்தியொ
டிருக்குமவ னேசிஷ னும்
மாருக்கு வேதாந்த வாசனே நேசனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சுள)

திரமான சாஸ்திர முணர்ந்தொரு சிகிச்சையது
செய்திட வழைத்தபின் போய்த்
தேசகா லஞ்சாதி தேகங்கு ணம்பிணி
சிறக்குமா றுந்தெளிந் து
கரமான நாடிமுத லெட்டுப் பரிட்சையுங்
கண்டுகவி கங்கி யாலும்
கனகுளிகை பஸ்பமொடு சிந்தூரஞ் சூரணங்
கருதுலே கியதயில மாம்
பரமான நன்மருந் துங்கொடுத் துசிதமாய்ப்
பத்தியமு மெளிதாக வே
பரிவுபெற மாரோக்கி யஞ்செய்து திரளாசை
பகராத பண்டித னெனின்
வரமான தன்வந் திரிக்குநிகர் சொல்வர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சுஅ)

நோயர் மருத்துவனுக்குச் செய்யு முறைமை.

சேர்கின்ற கனரோக முற்றால் வயித்தியன்
றெய்வமாங் கேட்ட தெல்லாக்

திரள்கொடும் போமென்பர் தீருமிப் பிணியென்
று செப்பிஞ லன்று குருவாம்
பார்க்கின்ற குளிகையது தந்தபின் தந்தையாம்
பாதிலகு வான பின்பு
பண்பான துணைவஞ ரோக்கியஞ் செய்தபின்
பகர்கின்ற மைத்து னனுமாம்
ஏற்கின்ற மற்றைநா ணையன்மறு நாளினி
லிசைந்தகட ஞளி மறுநா
ளெதிர்வரிற் பகையாளி யாகுமிப் படியென்னு
மீனர்சில ருண்டு கண்டாய்
வார்க்கின்ற தானமொடு வளர்கின்ற வள்ளலே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௲சு)

ஆராயாதுசெய்யு மெழுவரடையுங்கதி.

நீதிவழு வாவகை வழக்குரைப் போர்களு
நிறைந்ததீ வினைக ளெல்லா
நீங்குபரி காரமுறை செய்குவோ ரும்பிணி
நிறுத்தவரு பண்டிதர்க ளும்
சோதிடஞ் சொல்லும்பு ரோகிதரு மூலகந்
துதித்தசெங் கோல்வேந்த ருந்
தூயவுப தேசதே சிகருமவர் சீஷருஞ்
சொல்லுமிவ ரேழு பேரும்
ஆதிமறை நூலிலுறை செய்தவிதி மாராய்ந்
தறிந்துதெளி யாது செயிலோ
வடைக்கலப் பொருளைக் கவர்ந்திடும் பேரிலு
மகோரநர கடைவர் கண்டாய்
மாதிர நெடுங்கடல் வளர்ந்தநெடு மாயனே
மணவாள நாரா யணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எ0)

நித்தியகருமச்சிறப்பு.

கருணைநதி மூழ்கியே சந்திவந் தனமுடன்
கருதுஜப தப வோமமுங்
கடவுளோர் பூசையுஞ் செய்துவே தாகமக்
கல்வியது முறை படித்துத்
தருமத் தியானநற் கருமமா நீதியொடு
தந்தைதாய் புத்திர ருடன்
ருணவு செய்துரா மாயணம் போற்றியே
சந்தியொடு கரும நண்ணி
பரிவுட னின்றிருக் கோயில்வல மாகிப்
பணிந்துபத சேவை செய்து
பண்பான சந்த்ரோ தயத்தின்மல ரணைமீது
பாரியுட னேமகிழ்ந் து
மருவியே வாழுமில் வாழ்க்கையே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எக)

குடிவாழ்க்கைச்சிறப்பு.

மிக்கதெய் வத்தலமு ஞானகுரு பீடமும்
விளங்குமா நதியுமறை யோர்
மேவிய கிராமமும் பூமிநல மூந்தனமு
மேலரசு முடைய நாட்டில்
முக்கனி தருஞ்சோலை நீர்வளங் குடிவளம்
முயங்குபயிர் வளமு முளதாய்
மொழிக்தராம் குலமுஞ் செழிப்புதாத் தேர்வீதி
முதலாய் விளங்கு மூரில்

தக்கதொரு வீதியொரு பானமெவி சாலமாய்ச்
சார்ந்தசிங் கார மனையிற்
றனதானி யங்கறவை முதலான செல்வந்
தழைத்தன்ன தான முதவி
மக்கண்மரு மக்களொடு வாழ்வதே வாழ்வுகாண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எஉ)

மருத்துவர்செல்லத்தகாவிடங்கள்.

தீராத ரோகமுடை யோரிடமு முண்மையது
செப்பாத பொய்ய ரிடமுஞ்
சீரான வொருவர்பண் டிதமன்றி வெகுவிதஞ்
செய்துகொள் வோர்க ளிடமும்
ஏராத கோபமுறு மூர்க்கமன் னவரிடமு
மேந்திழையை மனது பிரியா
வின்பமா மதிவிரக மானகா முகரிடமு
மெப்படி நலஞ் செய்யினும்
தாராத லோபரிட மும்பத்தி யந்தனைத்
தாழ்வுசெய் வோர்க ளிடமுஞ்
சகலசன கண்டக ரொனுந்துஷ்ட ரிடமுமிகு
தனமாரி யேபொழியி னும்
வாரா திருப்பதே பண்டிதர்க ணீதிகாண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எந)

நோய்க்கிடங்கொடார்செய்கை.

சனிபுதன் றனிலெண்ணெய் வெந்நீரின் மூழ்குவார்
சாருமிள வெயில் விரும்பார்

தம்வயதின் மேலான மங்கையைச் சேரார்
சதாகாலம் வழியி னடவார்
பனியிலுங் காற்றிலும் மெய்வருந் தார்மடைப்
பள்ளியிற் சேவக மிரார்
பழங்கறி யருந்தா ரிரண்டடக் காரொன்று
பலகால மும்விட் டிடார்
கனியொடு கிழங்குகள் மிகுந்துபுசி யார்பசி
கலந்தன்றி யுணவுசெய் யார்
காய்ச்சுபா லுண்பர்நீர் மோர்கூட்டு வார்தினங்
காவேரி*தனின்மூழ்கு வார்
மனிதரிவர் பேர்சொன்ன பேர்க்குநோய் சேருமோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எசு)

தந்தைமுதலியோரார்வார் இவரெனல்.

நிலமுடன் கிரகமுஞ் செல்வமுந் தந்துகட
னிலுவையொன் றில்லாம லே
நிறைகல்வி யுறைசெய்து நெறியொடு வளர்க்கின்ற
நேசனே யுயர் தந்தையாம்
கலைமதிய மெனவே வளர்ந்தபின் செல்வங்கள்
கண்டுமிக மன மகிழ்ந்து
கருதரிய புத்திரன் போலமரு மகளையுங்
கருணைசெய் பவளன்னை யாம்
பலகலை யுணர்ந்துமிகு செல்வமுந் தேடிப்
புகழ்ந்துதன் பேர்விளங் கப்
பண்பான தந்தைதாய்க் குதவியே யவர்சொன்ன
படிசெய்கு வோன்புத்ர னாம்
மலர்பொழி செழுஞ்சோலை மலைவளரு மாயனே
மணவாள நாரா யணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௭௫)

நற்புதல்வனியல்பு.

அரிதான மாதவஞ் செய்கின்ற முனிவோ
ரடைந்திடுவ ரந்தனைப் போ
லடுத்தவர் தமைக்காத்து மிக்கமே வலர்தமை
யடக்குமுன் சக்கரம் போல்
பெரியோ ரிருக்கின்ற சபையினிற் கவிராஜர்
பேசும்ப்ர சங்க மதுபோல்
பேருலக மெய்க்கவரு மனுநீதி முடிவேந்தர்
பெறுகின்ற மாகீர்த்தி போல்
ஒருகோடி நட்சத்தி ரங்களுட னடுவே
யுதித்தசந் த்ரோதயம் போ
லுபயகுல சுத்தனும் பகிரதன் போலவே
யொருபிள்ளை போது மவனால்
மரபெலா நன்மையே யடையுமென் பார்கள்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௭௬)

சகோதரரோருமை.

தனதுபட் டந்தனைத் தம்பியர்க் கீயெனத்
தந்துமகி ழுந்தமை யனுந்
தமையனார் வருமளவு மாவிரத மாகவே
தபசுபுரி யுந்தம்பி யும்
கனதனப் பாலீந்த தாய்தனைப் போலவே
கருணைசெய் திடுமதனி யுங்
காணுமுன் றந்தைபோற் றிருவடிகள் பணியுங்
கனிட்டனிட மனையாட்டி யும்.

தினந்தினம் பரிவாகி யம்மையே யென்றுபேர்
செப்புங் கொழுந்தனு ருஞ்
சேர்ந்துவாழ் கின்றபேர் திரேதா யுகந்தனிற்
றெசரத குமாரர் கண்டாய்
வனசமலர் கமழ்கின்ற வாவிசூழ் களமூரின்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எஎ)

வேட்டகத்தியல்பு.

காரிகை தனைத்தந்த மாமனூர் மனைதனிற்
கருணைமரு மகன்வந் திடிற்
கண்டவுட னுசார வுபசார மாகவே
கனவிருந் துகள்சமைப் பார்
சேருநாண் மூன்றுகி லமரபட் சத்திற்
செனித்தசந் த்ரோதயம் போற்
றினந்தினம் பெருமைகுறை யுங்காரி யங்களுஞ்
செய்யன்ப ரத்தை முதலோர்
ஆருமெண் ணூர்கண்மைத் துனர்சரச பரிகாச
மதிகமா மனைவி யெனிலோ
வன்புடன் சொன்னபடி கேளாளி தாகையா
லாதியொரு கதை யல்லவோ
வாருமென் றவரோக வசனமுஞ் சொல்வர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எஅ)

மானங்கெட்டுப்பிழைப்பவ ரிவரெனல்.

நேசமுறு சிறுமிதனை துறவிறன் மருகன்மனை
நிலையென்று வாழ்ந்த பேரும்

நேரிழை ரத்தந்த மாமனார் மனைதன்னி
னீங்க ந்த பேரும்
பேசரிய கல் ரி யாமூடர் பேரிற்ப்ர
பந்தகள் ன்ன பேரும்
பெருமைபே க கள்ளக் கடன்களே பட்டுப்
பிழைத்துயிர் சுமந்த பேரும்
ரசவரு பகையாளர் தங்கண்முன் கைகட்டி
யேவல்செய் கின்ற பேரு
மீனமது பார்ப்பரோ வயிறுசா ண்ன்றிவர்க்
கெண்சாணு வயிறு கண்டாய்
யாசமலர் மங்கைகுடி கொண்டுவளர் களமூரின்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (எ

கற்புடைப்பெண்டீரியல்பு.

ந்துஜப பூசைகட் கினியகுற் றேவல்க
ளுகந்துசெய் போது குருவா
முரைகொண்ட சரசஞ்செய் போதுமன் மதனு
மொழிந்தவே ளைந்தெய்வ மாம்
ரதனைக் கருதியவ னுண்டகுறை யமுதாக
நவில்வதே யுபதேச மாம்
நதியாடல் பலகோன்பு தேவதா தரிசன
நயந்தபல விரதமு மலன்
ரததரி சனமாக்கொள் சுத்தியாய்ப் புத்தியாய்ப்
பத்தியாய்க் கடனி ழைம்
பாரென்று கனவிலுறை செய்கினுஞ் செய்கின்
பதிவிரத மார்க்க மான
ரதர்புகழ் தீயே துதிபெற்ற தல்லவோ
மணவாள நாரா யணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (அ௦

நற்பெண்டீரியல்பு.

பஞ்சணையி னருகாக நின்றுவா வெனமயின்
பரிவினுட னருகில் வந்து
பாக்கிலை மடித்தசுரு ளீந்துமெத் தையில்வந்து
பரிமள மிகத் திமிர்ந்து
கொஞ்சிமலர் சூடியிசை பாடிவிளை யாடியே
கொக்கோக விதமறிந்து
கூடியித மிருவோரு முறைபருகி யினியபுட்
குரலோசை மிக முழங்க
நெஞ்சமகிழ் வொடுசுரத கரணகரி கரவுபரி
நேயாதி கேளி தன்னால்
நிறையமிர்த போகசம் போகவை போகமுட
னீங்காத மோக முதவும்
வஞ்சியின லாதுமனம் வேறொன்றின் மகிழுமோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (அக

தீப்பெண்டீரியல்பு.

ஐயருக் கமுதுபடை யென்றுவந் தாய்நீயு
மாண்பிள்ளை யென்றெண்ணவோ
வரிசியெங் கேபானை சட்டியெங் கேயென்ப
ளவள்சொன்ன வகைகளெல் லாம்
பையவே கொண்டுவந் தாலுஞ் சமைக்கப்
படாதுதலை நோகு தென்று
பாயிற் கிடப்பன்மின மாயொன்று பேசினும்
பாருனக் கேற்ற புத்தி

சய்யவல் லேனென்பள் சற்றடித் தானஞ்சு
 தின்கிறேன் கூகூ வெனத்
தெருவீடு தொறுமுறை யிடும்பெண்டி ருண்
 டெனிற் றீயகமன் வேறு முண்டோ
வயகம் புகழ்சோலை மலையலங் காரனே
 மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராய னே. (அஉ)

பரத்தையரியல்பு.

காச்சையுறு மஞ்சள்வங் காளமுறு பச்சையிலை
 கூறுசண் பகமொட் டுடன்
கூடிய நலங்குமஞ் சனமாடி பொற்கெண்டை
 கொண்டவெண் டுகிலுடுத் துக்
கிளங் கொங்கைமேற் கந்தபரி மளகளப
 கஸ்தூரி குமுகுமென் னக்
கனகநவ ரத்னமய பூஷணம் பூண்டுகிளி
 கையின்மிசை யேந்தி நலமாய்ப்
ச்சைமயில் போலிரதி வேளைக்கு மிகுசரச
 பரியாச நகை புரிந்து
பண்பான மேடையுப் பரிகையி னிருக்கும்
 பரத்தையுண் டாவளென் றால்
வஜ்ராதர னுலகத்த ரம்பையிலு மதிகமா
 மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராய னே. (அங)

பிரௌடவேசையரியல்பு.

பூசையுட னொருவிரக் புருஷன்வக் தான்மிகவு
 மாசார வுபசார மா

யாசனந் தனிலெழுந் தருளுமென் றருகிருந்
தழகான வொரு தட்டிலே
நேசமொடு தாம்பூல முதவியே யவனுடைய
நெறிகண்டு வர வழைத்து
நீதியா யந்தநாள் வந்தநீர் பின்னெனை
நினைத்திலீ ரென்கொ லென்று
பேசரிய சங்கீத சரசசல் லாபப்ர
சங்கமொடு ரதி கேளியில்
பிரியமுட னேயனைந் தின்பமா யுசிதம்
பெறிற்பொளடை வேசை யென்பார்
வாசமிகு பைந்துளப மாலையணி மார்பனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடரா யனே. (அ)

பாத்தையரிழிவு.

விலைமாதர் வீடுசவு ளிக்கடை படுக்கையது
மேவுமனை பொதுவம் பலம்
மெத்தையது சந்தியிற் பாறையவ ரங்கமோ
மேவிய படித் துறையதாம்
கலைமருவு மவரல்கு லோடமா மிருகொங்கை
கடையிலெலு மிச்சம் பழங்
கனிவாய் படிக்கமிரு துடைகடன் னீர்ப்பந்தல்
கட்டுகத லிக்கம்ப மாம்
முலைமார்பு வாடகைக் குதிரையிடை யேணியவர்
மோகமெனி லெட்டிக் கனி
மொழிமுயற் கொம்புசே ரின்புவெங் கீரமை
முறைமைதனை கண்டிருந் தும்
மலைவுபெறு வார்கள்ரச வாதிக்கு நேயனே
மணவாள நாரா யணன்

மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (அரு)

சரீரநிலையாமை.

ஆகாய மீதினி லெறிந்தசிலை காற்றினை
யடைத்துவைத் திடு துருத்தி
யனலிட்ட மெழுகுவெயி லிடையிட்ட வெண்
ணெய்சுழி யாற்றிடை யெழுந்த குமிழி
மோகா விகாரமொடு வருகின்ற மின்னல்விழி
மூடுதுயில் கண்ட கனவு
மோதிவரு காற்றினிற் றீவிழுந் திடுபஞ்சு
மூச்சோடு கின்ற பதுமை
மீகாம னில்லாத கப்பல்கண் ணிமைபோல்
விளங்கவரு தேக மிதனை
மெய்யென்று மெய்யலாம் பொய்யென்று திரிகின்
ற விழலனெனை யாள நினைவாய்
மாகாள முகிலனைய மெய்யனே தூய்யனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (அகூ)

நல்வினைசெய்வோர்பேறு.

மாதுமா தாபிதா குருதெய்வ விசுவாச
முடனிதி பூசை செய்வோ
ரும்பரா தாரசோ தரமாகு வோரகித
மொருவர்க்கு மெண்ணி லாதோர்
ஆதரவு வுள்ளோர் சகாயமே புரிகுவோர்
பொய்யிலா வாய்மை யுடையோர்
பூர்வமாந் தருமபரி பாலனம் பண்ணுவோர்
பூஞ்சோலை நந்தன வனம்

பாறைதயிடை மண்டபங் கூபந் தடாகநீர்ப்
பந்தர்முத லாய்ப் புரிகுவோர்
பண்பா மிவர்க்குமலை போல்வந்த வினையெலாம்
பனிபோல நீங்கி நலமாய்
மாதவ முகுந்தவுன் பாதமே பெறுவர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (அஎ

மாதர் அவயவமயக்கு.

சிக்குமிக வேநாறு கின்றகுழன் முகிலென்பர்
திரளுந்த்தை மாறாத வாய்
செம்பவள மென்பர்சளி கொண்டநீர் மாறாத
சிறுநாசி குமிழ தென்பர்
பக்குவம தன்றிவிழு கின்றமுலை யானதோற்
பையைமக மேரு வென்பர்
பாராத நரகத் துவாரமாங் குழிதனைப்
பகரின்ப வாரி யென்பர்
மிக்குவரு ரத்தமுஞ் சீயுமென் பும்போர்த்த
மேனிமலர் மாலை யென்பர்
மீளாத நரகந் தருஞ்சிறிய வின்பமதை
மேலின்ப வீடென்ப ரிம்
மைக்கருங் கடலிலெனை வீழாம லாளுவாய்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே (அஅ

நீதியின்பெருமை.

வித்தையுஞ் செய்திடுங் குருபிட மொன்னலரை
வென்றுவரு கின்ற தளவாய்

மித்திரர்கள் பகைவரா மேலவர்க ணேயரா
வித்தைபுரி தானு பதி
புத்திநல மேசொல்லு மதிமந்த்ரி யாவரும்
புகழ்கின்ற வசிய குளிகை
புளகமுலை மாதருக் கதிரூப வின்பம்
பொருந்தவரு காம தேனு
சித்தலும் பெருமையே செயுமரசு தான்மொழியு
நிலைசெயத் தக்க சூஸ்த்ரம்
நேர்ந்தமிடி யென்கின்ற மாதங்க கேசரி
நினைத்ததெல் லாங் கொணர்ந்தே
வைத்திடுங் குலதெய்வ நிதியன்றி வேறேது
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (அகூ)

உயர்ந்தபொருளிருக்குமிடத்து இழிந்த

பொருளுமிருக்குமெனல்.

கோகனக மலர்மலர்ந் துறுகின்ற வாவியிற்
கொட்டியு மலர்ந் திருக்குங்
கோகிலந் தொனிசெயுந் தேமா வனந்தனிற்
கூறுவாய்ப் பக்ஷி யுறையும்
ரகமென வுலகம் புரந்தமன் னவர்சபையி
லீனமன் னருமேவு வா
ரிலகுமா ணிக்கங்கள் விற்கின்ற கடைவீதி
யிற்பாலை மணியும்விற் பார்
ராகனைய மதுரரச லளிதப்ர பந்தகவி
பாடுமன் னவர்கள் சபையில்
பழுதுக்கடி தனிலும் புளித்தபுன் கவிசொலும்
பாவலரு முண்டு கண்டாய்.

மாகனக முறையுமொரு மணியணியு மார்பனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௯௦)

சேர்ந்தவினத்தின் குணம்பெறுவோர்
பெறாதோ ரிவரெனல்.

சோதிநவ ரத்நமணி மாலையிட லாலுந்
துலங்குமணி யாய்விளங் குஞ்
சுரைப்பழந் தன்னுடன் சேர்ந்தசெம் பொன்னுந்
துரும்புபோ லேமிதக் கும்
வீதிபெறு குப்பையி லிருந்தாலு மாணிக்க
மெய்ம்மழுங் காதொளி விடும்
மிகவுஞ் செழுந்தேன் சொரிந்தே வளர்ந்தாலும்
வெள்ளுள்ளி நாற்ற மாறா
தாதலாற் சேர்ந்திடு மினங்களைப் போலவே
யவனியி லிருப்பர் சிலபே
ரார்சொல்லி னுந்தங்கள் சுயகுணம்வி டாமலே
யமைவுற்று வாழ்வர் சிலபேர்
மாதர்துகில் கொண்டொரு குருந்தேறுமாயனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (௯௧)

வல்லோர்க்கும் புல்லோரால்
தாழ்வு வருமெனல்.

பராசர் வச்ரமகு டந்தகர்த் திடுகத்தி
பஞ்சுமெத் தைக்கு நாளும்
பணிராசர் மணிமுடிகள் திறமுடைய தோகை
பச்சோந்தி யானதுங் கும்

கரராச மார்த்தாண்ட சந்த்ரகிர ணங்களொரு
கட்செவியி னுன்மறை படும்
கனமதைபுரி விகடதட மத்தமா தங்கமொரு
கனல்சிறிது கண்டு பயமாம்
சுரராச கங்காப்ர வாகமிக ளூற்றுமொரு
துய்யசிலை யான் மறிபடுஞ்
சொல்கின்ற பெரியோர்க ளென்றாலு மற்பராற்
றோல்விகொடு முறிவர் கண்டாய்
வரராச தசரத மகாராச புத்ரனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கூஉ)

நல்லோர்புகழ் நிலைபேறு.

விசயன்புது வுடனிட்சு வாகுகுச நாபன்
விகுட்சிரகு காகுஸ்த னும்
மிருமம்ப ரீஷன்மாந் தாதன்முசு குந்தன்
விசாலனே திரண பிந்து
சசிபிந்து வொடுதிலீ பன்னரிச் சந்திரன்
சர்வதா மன்பரத னே
சந்தனு நளன்சத்ய விரதன்ப கீரதன்
சகரனொடு தான கர்னன்
தெசரதன் மருத்துப் புரூரவன் சென்னியே
திரிசங்கு வுடன் யயாதி
சித்ரசே னன்வீர சேனன்ருது பனனிந்த்ர
சேனன்விது ரன்பாண்ட வர்
வசுதேவ னதியோர் புகழன்றி நின்றதிலை
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கூ)

தீயோர் பழிநிலைபேறு.

சூரனொடு பானுகோ பன்றிரி புரத்தினோர்
தாரகனே மதுகை டவர்
துந்துமகி டாசுரன் சம்பர சலந்தரர்
தூஷணன் றிரிசி [illegible] கரர்
வீரரா வணகும்ப கர்ணரிந் திரசித்து
மிருகனக னிரணி யாட்சன்
வெய்யவா தாவிவில் வலனுடன் சூர்ப்பநகை
மேவுமச முகி தாடகை
தாருலவு சிசுபால தந்தவக் கிரர்சரா
சந்தனொ டடல்கீச கன்
சகுனிதுரி யோதனன் கஞ்சன்முத லாயினோர்
தங்களப கீர்த்தி யல்லால்
வாரிசூழ் புவியிலவர் கொடுமைநிலை நின்றதோ
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கூச)

வானப்பிரஸ்தன் முதலானோரியல்பு.

ஒருபொழுது மவமே யிராமனற் கருமங்க
ளுணர்வுடன் செய்து மனையா
ளொடுகாம மின்றியுன் பாதங்கள் போற்றிவன
முறைவன்வா னப்பிரஸ் தன்
கருமமுட னுனதுபக வற்கீதை துதிசெய்து
காமமுத லாறு மூன்றுங்
கருதாம லொருபோது சுவைநீக்கி யேயுண்ட
கருணையோன் சந்நி யாசி
இருவினையு மவைசெய்து துஞ்செயுச் செய்வது
மின்பமுங் கன துன்பமு

மெண்ணரிய சாதிமர பும்பலவு மூன்செய்கை
யென்றெண்ணி யடிக டொழுது
வருமவனை யவதூத மெய்ஞ்ஞானி யென்பர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சுரு

உத்தமர் முதலானோரியல்பு.

வினயமுட னன்னமுஞ் சுகமுமே ஷமுமென்ன
வித்தையுமா தன்னை யறிவார்
மிகுதாழை கற்பகங் கன்னன்மலர் போன்மரபு
விதமாய் விளங்க வருவார்
பனையினொடு நாளிகே ரங்கமுக மென்னவே
பரிந்தவர்க் கன்பு கூர்வார்
பனசமுஞ் சூதமும் பாடலமு மென்னவே
பண்பினுட னுதவி செய்வார்
சினமருவி னீரொழுத் தொடுமண லெழுத்துடன்
சிலையெழுத் தென மாறுவார்
செப்புமிவர் தமையாதி யந்தமாப் பார்க்கவே
சிந்தைதனி லாய்ந்து புவிமேல்
மனிதருத் தமர்கண்மத் திமரதமர் மூவர்காண்
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சுசு

தேசங்களின்பெயர்கள்.

அங்கமத் திரமாள வஞ்சால வங்கேக
யாரியம் பார சீன
மாகதம ராடமே கன்னட மிடங்கண
அவந்தியொடு சேதி குகுத

கங்கைதிகழ் காஸ்மீர மச்சங் கிராடங்
கருசமே சூரசே னங்
கலிங்கமொடு வங்காள நேபாள சிங்களங்
களத்ததுளு வங்கே ரளம்
கொங்கணம் போடந்த்ரி கர்த்தம் புளிந்தங்
குளிந்தங் கிராட மகதங்
கூர்ச்சரம் பர்ப்பரம் விதற்பகாம் போஜநற்
கோசலம் சிந்து கௌடம்
வங்கமும் பணிகின்ற கருடகிரி வாசனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கூஎ)

தேசமுதல் அண்டமளவாக நிற்குநிலை.

ஒட்டமுறு சாதகஞ் சவ்வீர பாஞ்சால
மோங்குவிட தங்க டார
முகந்தாஞ் சோனகஞ் சீனகாந் தாரமோ
டுலாவுமலே யாளவங் கம்
இட்டமுறு த்ராவிடஞ் சோழபாண் டியமாதி
யெண்ணேழு தேச மாகி
யிலங்குபர தக்கண்ட மாதிநவ கண்டங்க
ளோய்ந்தசம் புத்தீவு மே
அட்டதிசை பெற்றதீ வேழுபூ லோகமிகு
தாதிமே லேழு லோக
மதலமே யாதிகீ ழேழுலோ கங்களிவை
யவையுமீ தோரண்ட மாம்
மட்டிலா வண்டங்க ளுன்றிரு வயிற்றிலுறு
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (கூஅ)

பதினெண்கணங்க ளிவையெனல்.

தேவருட னசுரர்கள் சித்தர்க டயித்தியர்
சிறந்தகிம் புருடர் கருடர்
செய்யகந் தருவர்கின் னரரிராக் கதர்பூதர்
திதில்வே தாளர் முனிவோர்
மேவுவிஞ் சையருரக ரந்தர ரியக்கரே
மேலுமா காச வாசர்
மிகுபோக பூமியோர் முதலாய பதினெட்டு
விதமான கணநாத ரும்
பூவையர்க ளுங்கண்டு துதிசெயுந் திருமலை
புகழ்ந்துகோ னேரி மூழ்கிப்
போற்றியுன் சந்நிதி வணங்கியே துதியாத
புன்சனன முஞ்சனன மோ
மாவலி யணிந்தசெம் மணிமகுட பாதனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே. (சுகூ)

பரமபாகவத ராவாரிவரெனல்.

சுகனொடு வியாசன் பராசனொடு சவுனகன்
றுய்யநா ரதன் வசிட்டன்
துங்கவான் மீகிமா வலிருக்கு மாங்கதன்
சுக்கிரீ வன்மா ருதி
சுகுமிட்சு வாகுவீ டுமனுடன் பிரகலா
தனன்குசே லன்விஜய னே
தருமனொடு முசுகுந்த னக்குரூ ரன்பணி
ஜடாயுவுட னம்ப ரீஷன்
துகலிதிரி சடைமாது பாஞ்சாலி சபரிமு
னழைத்திடக் கஜராஜ னே

யாதிரா மாநுஜன் றிருவரங் கத்தமுத
 ராழ்வார்கள் பன்னிரு வரும்
மகிமைபெறு முன்னோண்டர் பாதமே துணைகொள்
 ஞு மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராய னே. (௧௦௦)

அடியார்க்கு வருஞ்சிறப்பு.

உனதுபா தம்போற்று மடியார்கள் சிந்தையி
 லுவந்துநீ யென்று முறலா
லுன்னுடைய திருமாத ரெண்மருஞ் சேர்வரவ
 ருற்றதா னிதிகள் சேரும்
கனநிதிகள் சேர்ந்திடத் தனதன்வரு வானுடன்
 கருணைபுரி நேயன் வருவான்
காதல னடுத்ததா லுமைவருவ ளன்னையாற்
 கந்தன்வரு வன்மருக னால்
தனதுமா மன்வருவ னரசன்வர லாலமரர்
 சகலருங் கண்டு வருவார்
தருமஞ் செழிக்குமருள் சேருமது வன்றியே
 தவமொன்று செயல்வேண்டு மோ
வனசரோ ருகமலர் மடந்தைவளர் களமூரின்
 மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வரதவேங் கடராய னே. (௧௦௧)

அவையடக்கமும் பிரார்த்தனையும்.

ஒருமலை யெடுத்துமழை காத்தவா மனதேவ
ருபயபத சேவை தனையே
யுளங்கொண்டு வெண்மணியில் வாழமுத் தாரை
ய னுதவுநா ரணபா ரதி
பொருமலை பெருங்கங்கை யுங்காளி யாறும்
பொருந்துகடல் போற் புலவர்கள்
புகழ்சபையி லெனதுவேங் கடசதக நீதிநெறி
புகலவரு நூறு கவியும்
பரிவினுட னனைவருங் கேட்டுமென் றமிழின்மேற்
பக்ஷம்வைத் தாள வருவாய்
பாலகன் புன்சொலைக் கேட்டுமே மகிழுமவள்
பார்மீதி லன்னை யலவோ
வருபவர்க ளிக்கனல் வரமுதவு நேயனே
மணவாள நாரா யணன்
மனதிலுறை யலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
வரதவேங் கடராய னே.

திருவேங்கடசதகம் முற்றிற்று.

அழகியமணவாளதாஸர் திருவடிகளேசரணம்.